

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Γ'ων ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ— ἀπ' αὐθείας πρὸς ἐμὲ,
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο— ὁ κ τὸ φράγκα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ἑμῶς μέρη— δέκα φράγκα καὶ ἑστὸ χέρι.

Ἦθη τριακοστὸν μετροῦντες χρόνον
ἔβρομεν σ' τὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἰούλιος, ἑβδόμη καὶ εἰκοστή,
μας ἔλθαν καὶ ἄλλοι πρόσφυγες γνωστοί.

Ἔτος χίλια καὶ ἑνιάκοντα δεκαπέντε δοξασμένο,
ποῦ μὲ μάντις εὐσιώνους ἀγαθὰ καὶ ἔγῳ προσμένο.

Ποῦντος χίλια καὶ τρακόσια καὶ τριάντα σὺν ἑνέα,
τοῦ Κιλίκης τὰς ἐπεταίους παλληκάρια φάλλον νέα.

Ἐπέτειος κλεινὴ,
ποῦ κόσμον συγκινεῖ.

Ἐπέτειος καὶ πάλι
τῆς μάχης τοῦ Κιλίκης,
ἐνθόμησις μεγάλη
νίκης ἑλληνικῆς.

Ποῖδες εἶναι τάχ' αὐτός,
ποῦ μπαίνει σὲ διαφῶνα;
ὁ νικητὴς Στρατὸς
μὲ τὴν χρυσὴ Κορῶνα.

Σαλεύουν ὄγκοι βράχων,
σαλεύουσι βουνά,
σὲ μνήματα προμάχων
μνημόσυνα τρανά.

Πατρίς, Πατρίς φωνάζουν μ' ἐλπίδες,
καὶ ἀρχαῖα παλληκάρια,
κτυπῶντας τῆς ἀσπίδος
ἀπάνω σ' τὰ κοντάρια.

Κι' ὁ Ρήγας, ποῦ τοῦ δίνει τῆς Παναγίδος χάρις
νέους χυμοὺς ἀλκῆς,
θυμᾶται τὸ Κιλίκης,
καὶ φαίνεται σὺν πρώτα τῶν θούλων καβαλάρης.

